CER SENIN

Lumină din lumină

La 27 aprilie, celebrăm, ca în fiecare primăvară a vieţii noastre, sfânta şi unica, întru grandoarea ei, sărbătoare a creştinătăţii: ÎNVIEREA DIN MORŢI A DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS.

Este ziua în care ne plecăm din nou, cu evlavie şi bucurie neasemuită, la picioarele preasfinte ale Celui ce S-a pogorât din ceruri, S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi, prin Fecioara Maria, S-a făcut om, ca să pătimească şi să Se jertfească pe Cruce pentru noi, oamenii, şi pentru a noastră mântuire. Iar a treia zi, înviind din morţi, cu moartea pre moarte călcând, Fiul Domnului ne-a arătat calea spre Împărăţia lui Dumnezeu, ne-a dăruit lumină din lumina Lui purificatoare, pentru a deveni mai buni, mai curaţi, mai cinstiţi, mai iubitori şi mai milostivi cu semenii noştri.

La ceas de sfântă sărbătoare a Învierii, să-I rugăm pe Bunul Dumnezeu şi pe Fiul Său prea iubitor să-i ocrotească pe oştenii de la veghea frontierei de azur a Ţării, să-i întărească în cugete şi în credinţă, să-i facă biruitori în toate cele ce trebuie a fi biruite!

HRISTOS A ÎNVIAT !

ADEVĂRAT, A-NVIAT!

În pragul Sfintelor Sărbători de Paşti, când ne vom împărtăşi din Miracolul Învierii Domnului, redacţia "CER SENIN" urează cititorilor şi colaboratorilor săi, întregului personal al Forţelor Aeriene ale României, multă sănătate, pace sufletească, bucurie, înţelegere şi belşug la masă!

Fie ca primăvara din natură şi primăvara din inimi să ne lumineze spiritul şi credinţa, să ne facă mai buni, mai iertători unii cu alţii, mai sărguincioşi în truda de înnoire lăuntrică, de continuă modelare şi autoperfecţionare, de perpetuă şi inefabilă reînviere!

Bucuraţi-vă din plin de roadele muncii dumneavoastră, speraţi la mai bine, nădăjduiţi la împlinirile cele mai nobile şi mai îndrăzneţe, culegeţi la zbor încă neîntreprins, dar nutril în fiecare fibră a fiinţei umane!

Redacţia "CER SENIN"

Artileriştii antiaerieni se instruiesc intens
CU GÂNDUL LA TRAGERILE REALE pagina 6

PILOT ÎN DOUĂ MILENII pagina 8

Reuniuni importante la Bruxelles pagina 2

Invitaţie la studiu
"SUPREMAŢIA AERIANĂ ŞI STRATEGIA DE SECURITATE" pagina 7

Publicaţie editată de Statul Major al Forţelor Aeriene

Nr. 7 (59) • APRILIE – 2003

LA SĂRBĂTORIREA JUBILEULUI SOCIETĂŢII AEROSTAR

La festivităţile prilejuite de sărbătorirea jubileului societăţii AEROSTAR, de la Bacău, a participat şi o delegaţie condusă de ministrul apărării naţionale, Ioan Mircea Paşcu. Din delegaţie au mai făcut parte dr. ing. Gheorghe Matache, secretar de stat la Ministerul Apărării Naţionale şi şef al Departamentului pentru Armamente, şi generalul-locotenent Constantin Gheorghe, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene.

Reparaţii Avioane de la Bacău, în aprilie 1953, s-a reluat şi tradiţia industriei aeronautice din ţara noastră, cea care a avut realizări remarcabile în perioada interbelică şi care aproape că dispăruse după august 1944.

Putem aprecia cu deplin temei că AEROSTAR a apărut şi s-a dezvoltat în acelaşi timp cu aviaţia modernă a României, cu aviaţia reactivă militară în mod special.

Ministrul apărării naţionale, Ioan Mircea Paşcu, şi şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, generalul-locotenent Constantin Gheorghe, împreună cu preşedintele-director general al societăţii AEROSTAR-Bacău, Grigore Filip

Într-o scurtă alocuţiune, ministrul apărării naţionale a adresat felicitări personalului societăţii şi a mulţumit pentru buna conlucrare cu Ministerul Apărării Naţionale în derularea unor importante contracte pentru înzestrarea armatei cu tehnică modernă, exprimându-şi convingerea că această relaţie va continua şi se va perfecţiona.

La rândul său, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, a spus: "O dată cu înfiinţarea Uzinei de

Într-o altă ordine de idei, vreau să spun că sărbătoarea de astăzi a AEROSTAR-ului este într-o bună măsură şi sărbătoarea noastră, a aviatorilor militari. Nu neapărat pentru că în anume intervale de timp am făcut parte din acelaşi minister, ba chiar din acelaşi comandament, ci mai ales pentru că noi am fost şi continuăm să fim unii din cei mai importanţi beneficiari ai produselor muncii dumneavoastră".

PRECIZĂRI IMPORTANTE PRIVIND PREZENŢA MILITARILOR AMERICANI LA BAZA AERIANĂ MIHAIL KOGĂLNICEANU

Într-un recent interviu acordat agenţiei americane **Associated Press** şi retransmis de **Rompres,** ministrul român al apărării, Ioan Mircea Paşcu, a explicat fundamentele politice şi militare ale activităţii desfăşurate de Armata SUA în România, la baza aeriană Mihail Kogălniceanu. Astfel, potrivit demnitarului nostru, la cererea părţii americane şi în temeiul deciziei Parlamentului României, baza aeriană de lângă Constanţa "a fost folosită de avioane de transport americane care au tranzitat trupe şi echipamente militare direct în nordul Irakului".

Ministrul Ioan Mircea Paşcu a apreciat că staţionarea militarilor americani în România nu a creat probleme în zonă, s-a acţionat, de ambele părţi, profesionist, în strânsă colaborare cu autorităţile locale, ţinându-se cont de natura şi caracterul activităţilor desfăşurate. Domnia sa a admis că, într-adevăr, dată fiind situaţia în momentul declanşării războiului din Irak, de pe baza aeriană Mihail Kogălniceanu au fost transportate, în teatrul de operaţii, atât militari americani, cât şi echipamente de război.

În ce priveşte viitorul, demnitarul român a precizat că "Statele Unite vor continua să folosească baza aeriană de lângă Constanţa, cel puţin până la sfârşitul operaţiilor din Irak, în scop militar sau de altă natură". Celelalte aspecte – de timp, de intensitate, de număr de oameni şi aparate – urmează să fie discutate în detaliu cu partea americană, "la momentul potrivit".

ELICOPTERE IAR-330 L-PUMA PENTRU ANTRENAMENTUL INFANTERIŞTILOR

Două elicoptere IAR-330 L Puma, aparţinând Forţelor Aeriene ale României, au fost puse la dispoziţia Batalionului 151 Infanterie pentru antrenamentul militarilor care vor participa la acţiunile din Afganistan. Infanteriştii au făcut zboruri de aclimatizare, coborâri în rapel, îmbarcări şi debarcări cu ocuparea poziţiei de luptă.

Echipele comandate de căpitanii-comandori Mihai Hariga şi Ovidiu Corobană au efectuat 30 ore de zbor pentru antrenamentul luptătorilor de la Batalionul 151 Infanterie, colaborarea încheindu-se cu rezultate foarte bune.

Reuniuni importante la Bruxelles

– Domnule general-maior Gheorghe Catrina, v-aţi întors recent de la Bruxelles, unde aţi participat la două importante reuniuni, cea a Comitetului pentru Managementul Traficului Aerian şi cea a Comitetului NATO pentru Apărare Aeriană. Vă rog să ne prezentaţi câteva aspecte privind desfăşurarea celor două activităţi.

– Mă voi referi, mai întâi, la reuniunea Comitetului NATO pentru Managementul Traficului Aerian. Aceasta s-a desfăşurat în format **19 + 7,** preşedintele Comitetului având grijă ca, în cuvântul de deschidere, să adreseze un prietenos bun venit **colegilor** din ţările invitate să adere la NATO.

Misiunea Comitetului NATO pentru Managementul Traficului Aerian (NATMC) este aceea de a promova şi susţine punctele de vedere ale NATO, formulate prin consens, cu privire la siguranţa şi fluiditatea operaţiilor aeriene în spaţiul NATO, incluzând pe cel al României, şi zona de interes. Având în vedere noile misiuni ale Alianţei, cum ar fi operaţiile de răspuns la situaţiile de criză, când poate apărea necesitatea coordonării unor intense zboruri militare cu traficul civil, care se desfăşoară conform regulilor pe timp de pace, NATMC asigură o legătură foarte eficientă între autorităţile militare aparţinând NATO şi structurile aviaţiei civile la nivel european. Prin documente, prin informaţiile concrete care ne-au fost puse la dispoziţie în cadrul reuniunii, s-a urmărit facilitarea înţelegerii schimbărilor iminente în utilizarea flexibilă a spaţiului aerian, natura şi formele măsurilor de răspuns la atacurile teroriste sau modul de desfăşurare a traficului aerian în situaţii de criză.

În contextul creat devine posibilă o mai bună orientare a programelor de modernizare a Forţelor Aeriene ale României, diminuarea costurilor şi sporirea capabilităţilor militare.

Corelând informaţiile obţinute prin participarea la reuniunea NATMC cu aprecierile, cu constatările echipelor SHAPE care au evaluat, de curând, capabilităţile noastre, apreciez că din punctul de vedere al operării în spaţiul aerian, procesul de aderare a României la Alianţă nu va cunoaşte dificultăţi.

– Aţi fost prezent şi la o altă reuniune, cea a Comitetului NATO pentru Apărare Aeriană.

– Reuniunea Comitetului NATO pentru Apărare Aeriană s-a desfăşurat în format EAPC (Euro Atlantic Partnership Council). Aici au fost analizate aspecte legate în principal de schimburile de date privind situaţia aeriană, comunicaţiile şi activitatea Celulei de Studii Analitice privind Apărarea Aeriană, structură care va continua să lucreze cu Forţele Aeriene ale României pentru îmbunătăţirea sistemului nostru de protejare a suveranităţii aeriene naţionale.

A fost distribuit un foarte util plan de activităţi în sprijinul includerii ţărilor invitate în Sistemul de Apărare Aeriană Extins Integrat al NATO, plan care va fi aplicat în lunile următoare. De asemenea, a fost anunţată desfăşurarea, în perioada 30 iunie – 2 iulie 2003, a unui important atelier de lucru cu lideri, cu comandanţi din domeniul apărării aeriene.

Participarea la această reuniune mi-a dat posibilitatea să constat că structura de comandă-control aerian de nivel operativ din Armata României are resurse convingătoare în ceea ce priveşte capabilităţile reale de acţiune.

EXAMEN DE LICENŢĂ TRECUT CU SUCCES

Piloţii din cadrul escadrilei şcoală, aparţinând Academiei Forţelor Aeriene "Henri Coandă", au susţinut recent examenul de licenţă. Comisia, condusă de comandorul Iosif Bălan, şef serviciu operaţii şi instrucţie din cadrul Statului Major al Forţelor Aeriene, a constatat nivelul corespunzător al pregătirii lor şi le-a acordat licenţă de zbor pentru o perioadă de încă doi ani.

În cadrul examenului de licenţă s-au executat şi primele zboruri din 2003 cu aeronava IAK-52, la această oră toţi instructorii fiind în măsură să-şi reia antrenamentul. Locotenent-comandorul Radu Beleneşi ne-a precizat că în acest an escadrila va avea de executat aproximativ 1.500 ore de zbor, din care aproape o mie cu studenţii.

Sărbătorile de Paşti pentru militarii în termen

Sărbătorile de Paşti vor fi celebrate cum se cuvine şi de militarii în termen, printr-o serie de activităţi şi manifestări specifice, în conformitate cu regulamentele în vigoare. Astfel, în toate unităţile, comandanţii (şefii) vor înlesni, printr-o planificare corespunzătoare a programului de pregătire pentru luptă, participarea militarilor în termen la slujbele religioase din lăcaşurile de cult ale unităţilor militare sau din garnizoane. De asemenea, în zilele de duminică şi în programul de după-amiază se vor organiza şi desfăşura activităţi cultural-educative şi religioase prilejuite de Sfânta Sărbătoare a Învierii Domnului, constând în slujbe religioase, dialoguri ale preoţilor cu militarii în termen, prelegeri despre tradiţia creştină a poporului român şi a armatei sale.

În funcţie de posibilităţile concrete din fiecare unitate, în săptămâna dinaintea Sfintei Sărbători a Învierii Domnului, compartimentele logistice vor asigura solicitanţilor hrană de post. În ziua de Paşti, în toate unităţile se vor organiza mese festive, în meniu fiind incluse preparate tradiţionale acestei sărbători.

O bună parte din militarii în termen îşi vor petrece Sfintele Sărbători alături de cei dragi. Am spus o bună parte, întrucât acordarea concediilor, permisiilor şi învoirilor va trebui făcută fără a se afecta serviciul operativ, de luptă, de zi şi de pază. Astfel, în baza unui ordin al ministrului apărării naţionale, militarilor în termen din ciclul I li se va acorda concediu de odihnă cu durata de 12 zile, în perioada 23 aprilie – 07 mai, la care se va adăuga timpul necesar deplasării la şi de la domiciliu. Militarii în termen din ciclurile II şi III vor beneficia de permisii cu durata de cinci zile sau învoiri în perioada 24 aprilie – 04 mai, la aprecierea comandanţilor. **(C.P.)**

A căzut şi "bastionul" Tikrit, dar Operaţia "Iraqi Freedom" continuă

CHIRURGIA ATACURILOR AERIENE ALIATE ŞI RIPOSTA CA ŞI INEXISTENTĂ A IRAKIENILOR

Forţele coaliţiei au cucerit relativ repede şi deţin, în prezent, supremaţia aeriană asupra întregului teritoriu irakian Lovituri selective, de la mare şi mică înălţime Circa 1.000 de misiuni aeriene în 24 de ore A intrat în luptă Forţa 75 Exploatare, specializată în căutarea, identificarea şi evaluarea agenţilor chimici, biologici şi nucleari Grijă deosebită pentru protecţia civililor Aviaţia şi apărarea antiaeriană irakiene aproape că n-au contat în "economia" războiului Scăpaţi de dictatură, irakienii sunt hotărâţi să-şi făurească o viaţă nouă, liberă, demnă, democratică

După 27 de zile de acţiuni militare, trupele aliate au pătruns în oraşul irakian Tikrit, locul de naştere al lui Saddam Hussein şi, totodată, ultimul bastion al celor fideli răposatului regim de la Bagdad. Tancurile americane şi puşcaşii marini, sprijiniţi de elicoptere şi avioane de luptă, au preluat controlul oraşului, situat la circa 180 de kilometri de capitala Irakului. Momentul ar putea însemna sfârşitul campaniei militare, însă Comandamentul central al forţelor americane (CENTCOM) afirmă că Operaţia "IRAQI FREEDOM" se va încheia numai atunci când ultimele puncte de rezistenţă inamice vor fi înlăturate. În prezent, forţele coaliţiei deţin supremaţia aeriană asupra întregului teritoriu irakian. În pagina de faţă, ne vom referi la principalele aspecte ce ţin de aşa-zisa "chirurgie" a atacurilor aeriene aliate.

Circa 800 de rachete "Tomahawk" şi 13.000 de bombe de mare precizie

După cum am mai scris, Operaţia "IRAQI FREEDOM" a început cu masive bombardamente şi atacuri cu rachete de croazieră "Tomahawk", lansate din aer şi de pe portavioanele şi submarinele aliate, dislocate în

Golful Persic, Marea Mediterană şi Marea Roşie. Puternicele bombardiere americane strategice "B-52 Stratofortress", "B-1B Lancer" şi "B-2 Spirit", avioanele de asalt "F-117 Nighthawk", avioanele de vânătoare-bombardament "F/A-18 Hornet" şi "F-14 Tomcat", avioanele de vânătoare "F-15 şi "F-15E" au "tocat" mărunt şi insistent obiectivele vizate – structurile de comandă la cel mai înalt nivel, palatele prezidenţiale, cazărmile Gărzii Republicane, concentrările de trupe militare şi paramilitare, elemente importante de infrastructură – bazându-se, în cea mai mare parte, pe informaţiile culese şi stocate pe timpul primului război din Golf şi pe datele la zi transmise neîntrerupt de cei 60 de sateliţi militari şi civili de deasupra Irakului. În zilele de început ale conflictului, aliaţii au executat câte 2.000 de ieşiri avion în 24 de ore, ceea ce le-a permis cucerirea relativ repede a supremaţiei aeriene. Practic, în primele 12 zile de război, cu o medie de 1.000 de misiuni aeriene pe zi, au fost lovite, în mod repetat, punctele vitale de rezistenţă ale inamicului, interzicându-se **de facto** riposta aeriană a adversarului. Astfel, deşi beneficiază de circa 300 de avioane de luptă – între care aparate de tipul "MiG-21" şi "Mirage" – forţele iraKiene nu au ridicat nici un avion în aer(!), iar apărarea antiaeriană a ripostat sporadic şi ineficient.

În ce-i priveşte pe aliaţi, aceştia au combinat cu măiestrie loviturile din aer cu atacurile cu rachete de croazieră "Tomahawk" (circa 800 de rachete lansate), ghidate prin satelit. Din aer, s-a acţionat preponderent noaptea, de la înălţimi mai mari de 12.000 de metri, în formaţie de 3–4 avioane, în valuri succesive, lovindu-se de mai multe ori, în aceeaşi ieşire, aceleaşi obiective inamice. Muniţia a fost una foarte puternică – de regulă, bombe cu fragmentaţie şi submuniţii inteligente –, iar împotriva buncărelor s-au folosit bombe de 9.450 kilograme (temutele "MOAB") şi rachete aer-sol de tipul "Storm Shadow". S-a acţionat, de fiecare dată, aproape... chirurgical, direct asupra obiectivului vizat, pentru a proteja populaţia, proprietăţile irakienilor, edificiile culturale, fără însemnătate militară. La atacurile aeriene au participat şi elicopterele de luptă – "AH-64 Apache", "Cobra", "Kiowa" –, care au atacat, cu precădere, coloanele de blindate, depozitele de echipamente militare, trupele aflate în marş. Elicopterelor le-au revenit cam 10–12 la sută din totalul misiunilor aeriene executate în cele 27 de zile de război.

Misiuni non-stop în folosul trupelor terestre

Într-o a doua fază a conflictului, după ce forţele militare aliate au cucerit supremaţia aeriană asupra întregului teritoriu irakian, s-au declanşat şi atacurile terestre. Mai întâi a fost deschis frontul din sud, care a vizat cucerirea localităţii Basra, a doua ca mărime din ţară. Din acest punct, s-a acţionat pe trei direcţii spre oraşul Bagdad. La câteva zile după aceea, a fost deschis şi cel de-al doilea front, în nord, când 1.000 de paraşutişti americani, aparţinând Brigăzii 173 Aeropurtate, au ocupat un important aerodrom militar şi au anihilat rezistenţa disperată a fedaynilor lui Saddam Hussein. În sprijinul acţiunilor terestre, aviaţia are rolul ei specific. Astfel, la atacuri au participat atât bombardierele strategice "B-52" şi "B-1B", care, însă, au folosit bombe fără dispozitive de ghidare, pentru lovirea blindatelor inamice, cât şi aparatele "A-10", care au atacat de la înălţimi mici, pentru reducerea la minimum a pierderilor umane "colaterale". Un rol important l-au îndeplinit elicopterele de luptă, puternice şi manevriere, în special aparatele de tipul "Apache", care au distrus o mare parte din tancurile şi transportoarele irakiene. Practic, în faza terestră a războiului, aviaţia aliată s-a aflat în aer non-stop, controlând teatrul de operaţii 24 de ore din 24. Misiunile îndeplinite de forţele aeriene americano-britanice au fost atât de lovire (au fost lansate circa 13.000 de bombe de mare precizie), cât şi de recunoaştere-cercetare, însoţire-protecţie, aprovizionare şi chiar de salvare a unor prizonieri, prin lansarea unui comando special.

Nici în această a doua fază a războiului irakienii nu au folosit aproape deloc aviaţia de luptă proprie. O parte a aparatelor a fost distrusă la sol, iar celelalte avioane n-au contat în confruntările aeriene. S-au folosit, în mod sporadic, avioane uşoare, cu elice, care îndeplinesc trei tipuri de misiuni: de cercetare apropiată; de

lansare a unor agenţi biologici şi chimici; de executare a unor acţiuni sinucigaşe. Împotriva acestor aparate şi misiuni aliaţii au desfăşurat Forţa 75 Exploatare, unitate cu capacitate tehnică şi personal specializat în căutarea, identificarea şi evaluarea agenţilor de luptă chimici, biologici şi nucleari. Din fericire, nu s-au folosit astfel de arme de distrugere în masă, iar misiunile gen kamikaze au fost extrem de reduse.

Irakienii se pregătesc pentru o nouă viaţă, în libertate şi democraţie

Pe măsură ce războiul se apropie de sfârşit – momentul final îl va stabili, potrivit preşedintelui american, George W. Bush, generalul Tommy Franks, comandantul Operaţiei militare anglo-americane "Iraqi Freedom" –, locuitorii acestei ţări încearcă să uite cei 24 de ani de silnicie şi aprigă tiranie şi se pregătesc să-şi reia viaţa de dinainte de Saddam Hussein. Adică, în pace, în linişte, în libertate şi democraţie. Iar primul semn că irakienii vor să rupă cu trecutul îl reprezintă demolarea tuturor statuilor – peste 2.500! – cu chipul fostului conducător de la Bagdad, schimbarea denumirilor – de oraşe, de pieţe, de cartiere, de turnuri, de aeroporturi, de râuri, de întreprinderi etc. – ce conţineau sigla Saddam Hussein şi revenirea la denumirile istorice.

La rândul lor, aliaţii coaliţiei anti-Saddam se pregătesc de reconstrucţia Irakului. Administraţia Bush a încheiat deja contracte în valoare de 300 de milioane de dolari cu diverse firme de consultanţă pentru a ajuta la refacerea economică grabnică a Irakului, la tranziţia societăţii de la dictatură la democraţie. De asemenea, Guvernul SUA a încheiat contracte cu mai multe companii care vor participa efectiv la procesul de refacere economică a Irakului. În amplul proces de pacificare şi reaşezare politică a ţării se va implica, în măsură determinantă, Organizaţia Naţiunilor Unite, iar sub autoritatea acesteia, vor fi chemate să participe majoritatea statelor interesate, inclusiv ţările din aşa-zisa "Axă a păcii" – Franţa, Germania, Rusia, China – care s-au opus din varii motive, intervenţiei militare împotriva regimului de la Bagdad, care sprijinea şi sponsoriza terorismul internaţional.

Irakul pare obosit, apatic, incapabil de a continua lupta. Cei mai mulţi demnitari din fosta conducere de la Bagdad fie că au fugit în străinătate, fie că au pierit în bombardamente, fie că s-au predat aliaţilor. Capitala este ocupată şi controlată de trupele eliberatoare, la fel şi principalele oraşe irakiene: Basra, An Najaf, An Nasiriyah, Mosul, Kirkuk, Tikrit. Însă supravegherea aeriană se desfăşoară neîntrerupt, chiar dacă în loc de bombe se aruncă, mai frecvent, afişe către populaţie, prin care irakienii sunt sfătuiţi să renunţe la luptă, să se dezarmeze, pentru a începe o nouă viaţă – liberă de tiranie, democratică, demnă. Nu ne propunem însă, acum, să emitem concluzii definitive. Războiul încă nu s-a încheiat, nu se ştie exact ce s-a întâmplat cu Saddam Hussein, cu ceilalţi apropiaţi ai lui. Vom reveni, în numerele următoare, cu detalii semnificative despre acest al doilea război din Golf. Deja pacea se întrezăreşte, şi popoarele se gândesc să participe la reconstrucţia Irakului. Inclusiv România, stat cu vocaţie paşnică, implicată sincer şi serios în evenimentele din zonă.

Pagină realizată de colonel (r) NICOLAE RADU

Calea spre înviere

DUMINICA FLORIILOR. Drumul Patimilor începe cu intrarea Domnului în Ierusalim. Poporul Îl întâmpină ca pe Mesia, cu ramuri de finic. Mulțimile mergeau înaintea Lui, altele veneau după El. Oamenii simțeau că Însuși Dumnezeu a venit în lume, pentru a aduce salvarea și mântuirea ei. Cei care mergeau înaintea Lui și care veneau după El strigau: "Osana Fiului lui David; binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!"

LUNI. Revenind în templu, Mântuitorul rostește mai multe pilde, între care și cea a lucrătorilor celor răi.

În Lunea Mare, cum mai este cunoscută această zi, la denie este pomenit Iosif cel frumos. Nu este vorba de logodnicul fecioarei Maria, ci de patriarhul din Vechiul Testament, în care Biserica vede o preînchipuire a Domnului. Și el a fost vândut tot pe 30 de arginți.

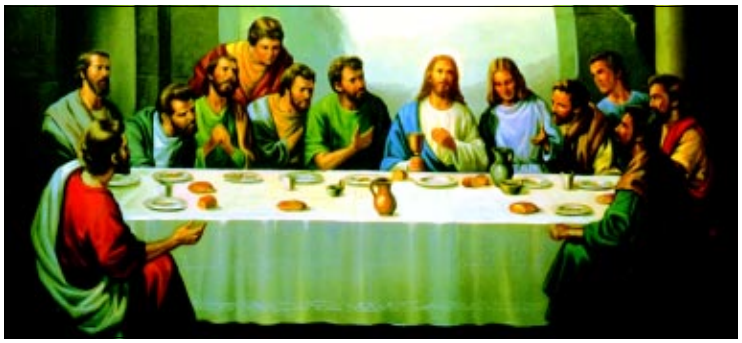

MARȚI. Pe când Iisus suie spre Ierusalim, le spune ucenicilor Săi mai multe pilde. Sunt reluate două din cele zece porunci. Unele pilde sunt îndreptate către iudei. Pilda celor zece fecioare îndeamnă spre milostenie și, în același timp, ne învață să fim pregătiți înainte de sfârșitul vieții.

Iisus continuă să predice în templu. Sfintele Evanghelii consemnează zicerile Mântuitorului despre viață și moarte, El vorbește despre dărâmarea Ierusalimului – fapt ce va fi speculat de farisei în procesul ce i-L vor înscena –, despre a doua venire a Fiului Omului, îndeamnă la priveghere. Fariseii îi pun o mulțime de întrebări pentru a-L avea cât mai mult "la mână" cu mărturisirile Sale.

MIERCURI. În această sfântă zi din Săptămâna Patimilor sunt aduse în prim plan două personaje diametral opuse: Iuda Iscarioteanul, în care încolțește sâmburele trădării, și femeia desfrânată, devenită mărturisitoare.

Pe când era în Betania, în casa lui Simon leprosul, și ședea la masă, a venit o femeie având un alabastru, cu mir de nard curat, de mare preț, și, spărgând vasul, a vărsat mirul pe capul lui Iisus. Mulți s-au supărat, considerând gestul o risipă. Mirul respectiv putea fi vândut cu peste 300 de dinari și banii ar fi putut fi dați săracilor. Dar Iisus le-a spus să o lase în pace: "Ea a făcut ce avea de făcut: mai dinainte a uns trupul meu spre înmormântare". Hristos știa foarte bine ce avea să urmeze. În imediata sa apropiere, Iuda uneltea deja, cu gândul la prețul ce avea să-l primească pentru vânzarea Învățătorului.

JOI. Domnul a sărbătorit Paștele iudaic împreună cu ucenicii Săi, joi seara. După unii, Domnul a sărbătorit atunci Paștele Legii Vechi. În fapt, pe când se afla în foișor, la cină, cu cei 12 ucenici, a predat taina Paștelui nostru.

Înainte de a începe cina, îi spală pe toți pe picioare. După ce le spală picioarele, spune: "Cel care vrea să fie întâiul, să fie în urma tuturor".

La masă, Iisus le destăinuie apostolilor că în acea seară va fi vândut chiar de către unul dintre ei. Îl cunoștea deja. Iuda încearcă s-o facă pe neștiutorul. La sfârșitul cinei, după ce intonează cântece de laudă lui Dumnezeu, se duce cu ucenicii la Muntele Măslinilor, în locul numit Ghetsimani. Iisus le spune că se vor sminti cu toții în noaptea aceea, iar lui Petru, care căuta să demonstreze contrariul, cel puțin în cazul său, îi prezice că se va lepăda de El de trei ori, cât de curând.

Iisus se duce la locul Său de rugăciune. Când Se întoarce, îi găsește pe toți dormind. Știe că va rămâne, în curând, singur în fața dușmanilor.

Trec cu toții dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină. Domnul venea adesea aici. Iuda cunoștea locul. De aceea a și apărut, în puterea nopții, în fruntea unor soldați cu făcliile aprinse. Cum era înțelegerea cu aceștia, Iuda îl sărută pe Hristos. El era deci Fiul Omului pe care soldații aveau misiunea să-L aresteze.

Prins și legat ca un tâlhar, Iisus este dus la curtea arhiereului Ana.

VINERI. De dimineață, Iisus se află înaintea Sinedriului, adunarea arhiereilor. Cei ce erau favorabili lui Hristos fuseseră eliminați. Iisus este declarat vinovat, bătut, scuipat și pălmuit.

Este dus apoi în fața guvernatorului Iudeii, Pontius Pilat. Acesta vrea, inițial, să-l elibereze, negăsindu-I nici o vină. Îl trimte, totuși, la Irod, guvernatorul Galileii. Iisus nu răspunde la insinuări lui Irod.

Este readus la Pilat. Acesta știa că arhiereii îl dăduseră, din invidie, pe mâna sa. Rugat de soția sa să nu-I facă nici un rău lui Iisus, Pilat caută să negocieze cu mai marii norodului iudeu. Ațâțată de arhierei, mulțimea cerea să fie eliberat un criminal, Baraba, și nu Hristos. Văzând ce se petrece cu Iisus, plin de remușcări, Iuda le aruncă arhiereilor prețul trădării și se spânzură. Pilat, spune Sfânta Scriptură, vrând să facă voia adunării dezlănțuite, l-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus, biciuindu-L, L-a dat ca să fie răstignit.

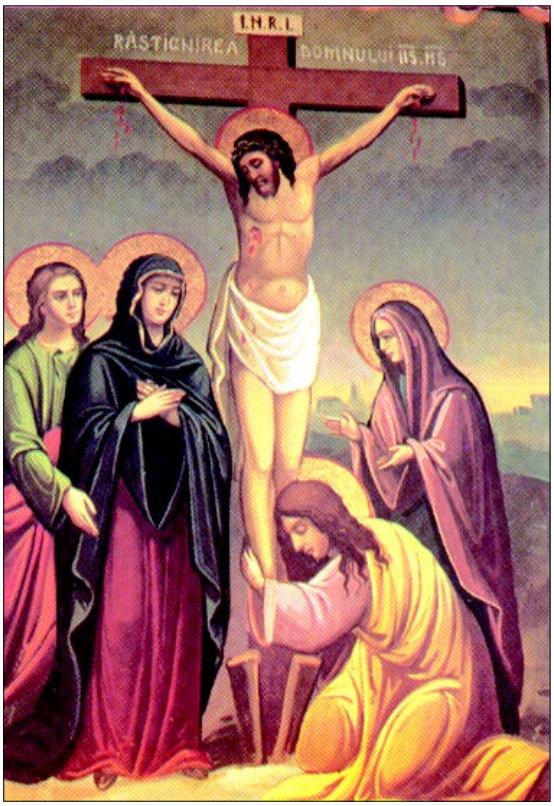

Este îmbrăcat în purpură, i se pune pe cap o cunună de spini, îl bat cu trestie, îl scuipă. Îl dezbracă apoi de purpură, îl îmbracă în hainele Lui. Începe drumul Golgotei. Iisus își poartă crucea spre locul schingiuirii. Flămând, însetat și istovit, cu spinarea toată numai răni, Iisus cade sub brațul crucii. Un trecător, Simon Cirineul, care venea de la țarină, este pus să o preia.

Și acolo, pe locul ce se tâlmăcește al Căpățânii, Iisus este răstignit între doi tâlhari.

La ceasul al șaselea, spre seară, un întuneric se făcu peste tot pământul, până la ceasul al nouălea, consemnează Sfânta Evanghelie, oră la care Iisus strigă: "Eloi, Eloi, lama sabahtami?" Adică, "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?" Apoi își dă duhul. Catapeteasma templului se rupe în două. Ostașul din fața crucii exclamă: "Cu adevărat omul acesta era Fiul lui Dumnezeu".

Iosif din Arimateea, un sfetnic, obține aprobarea lui Irod să-L pună în mormântul său.

SÂMBĂTA. Este socotită ca o zi de reculegere simbolizând "odihna" în mormânt a trupului Mântuitorului, mormânt care, la intervenția arhiereilor, fusese pecetluit, iar paza întărită, de teamă ca nu cumva ucenicii să vină și să ia trupul Învățătorului.

DUMINICĂ. Ducându-se la mormânt, în zorii zilei, ca să ungă trupul lui pe Hristos cu miresme, femeile mironosițe găsesc piatra, care era foarte mare, răsturnată și mormântul gol. Un înger, în veșmânt alb, le spune că Iisus a înviat. Le transmite un mesaj către ucenici din partea Lui, dar ele, cuprinse de frică și uimire, fug. Mântuitorul se arată Mariei Magdalena. Imediat, ea aleargă la ucenici și-i anunță marea veste: HRISTOS A ÎNVIAT!

"Prin învierea Lui, Iisus Hristos ne-a născut din nou, spre nădejde vie".

SFÂNTUL APOSTOL PETRU

"Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința noastră".

SFÂNTUL APOSTOL PAVEL

"Să nu fim nepăsători și nerecunoscători față de binefacerile care le-am luat prin Învierea Domnului. Nici să zicem iată, Postul Mare a trecut, de acum putem să fim fără de grijă. Căci acum, mai mult decât înainte, trebuie să avem mare grijă pentru suflet ca nu cumva trupul întărindu-se, pe suflet să-l facă mai neputincios... Căci nevoința noastră duhovnicească este pentru toată viața".

SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR

"Sfintele Paști sunt, așa cum spune și cântarea noastră bisericească, <<praznic al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor>>, căci Învierea Mântuitorului Hristos este dovada supremă a atotputerniciei iubirii de oameni a lui Dumnezeu. Iubirea pentru <<făptura mâinilor Sale>> căzută, purtând <<ranele păcatului>>, L-a adus pe Fiul lui Dumnezeu pe pământ, ea L-a ridicat pe Cruce și tot ea a săvârșit minunea negrăită a învierii firii noastre omenești prin slăvita Lui ridicare din Morți".

TEOCTIST, PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

"Prin înviere, Iisus, ridicându-Se ca om mai aproape de Dumnezeu, S-a ridicat prin însuși acest fapt la treapta cea mai înaltă a omenirii, care e o maximă comunicativitate a spiritului Său în relațiile cu oamenii. Învierea e spiritualizarea trupului, copleșirea lui totală prin spirit, actualizarea cea mai deplină a potențelor spiritului".

DUMITRU STĂNILOAE

"Învierea e o Revelație. O revărsare a harului... Apare ca o <<erupție>>, dând o nouă existență și față firii noastre. Dar învierea, deși e o inițiativă, un act divin, se săvârșește în noi, cu noi, căci nu Dumnezeu are nevoie să învieze. E trecerea la o nouă viață, totodată eternă și umană".

CONSTANTIN GALERIU

"Astăzi biruințele cele strălucite ale noastre s-au făcut. Astăzi Hristos Domnul a biruit moartea și pe tiranul diavol l-a surpat, iar nouă cale către mântuire prin înviere ne-a dăruit. Deci toți să ne bucurăm și să ne veselim că Mântuitorul a biruit moartea și iadul și pentru mântuirea noastră pe toate le-a lucrat".

ILIE CLEOPA

Înviere

VASILE VOICULESCU

Zăceau în noi vechi stavili de păcat.
Ne ocoleau din Ceruri mesagerii...
Dar Domnul a venit, le-a spulberat:
Trec libere-n noi căile-nvierii.

Pândește suflete, ia-ți straie noi,
Cămările gătește-ți: poate iată-L:
E drumul Său, Christos acum prin noi,
Prin om El suie-nvingător, la Tatăl.

Nu-i scapă colț neluminat, pustiu,
El, Fulger, cercetează pe oricine,
Ațin-te, clipa moare cât ești viu,
De-i place își face un popas în tine,

Și-n volbura-I de slăvi te ia cu Sine...

TAINA RUGĂCIUNII MELE

GHERASIM DAVIDOLEANU

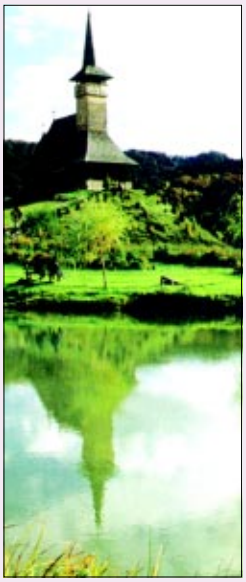

L-am rugat pe Domnul Hristos
Să-mi dea putere,
Dar El m-a făcut atât de slab
Ca să-nvăț tăria credinței,
Simplitatea și smerenia Lui!

L-am rugat să mă ajute
Să fac fapte mari, cerești,
Dar El m-a micșorat
(Cu puțin față de îngeri!),
Ca să fac faptele Lui pe pământ...

L-am rugat să-mi dea bogăție
Cât mai sunt aici, pe Terra,
Ca să fiu fericit,
Dar El m-a lăsat și azi sărac
Spre a deveni bogat doar în iubire...

L-am rugat să-mi dea toate darurile,
Ca să gust din plin bucuria de-a trăi!

Nu am dobândit nimic
Din tot ce-am cerut,
Dar am cunoscut
Cu neștiută trudă
Că am primit
Tot ce-a fost mai bun:
Chipul lui Hristos,
Ca Dumnezeu să fie slăvit
Și prin mine...

DE PAȘTI

de ION PILLAT

Peste noapte a
Înflorit mălinul.
Peste noapte s-a
Luminat seninul.

Rândunele mici
Ciripesc în țară.
Pluguri ca furnici
Au ieșit pe-afară.

Zmeii pe uluci
Zbârnâind se-nalță.
Rațele-n papuci
Galbeni se încalță.

Peste câmp o iau
Câinii ca nebunii.
Peste cap se dau
Vântul și lăstunii.

Puișori de puf
A clocit găina.
Berzei cuib de stuf
A-ntocmit vecina.

În zăvoaie au
Coborât sitarii.
Pe la hanuri s-au
Cuibărit cobzarii.

Râuri mici și mari
Spun de ape-albastre.
Sate date-n var
Râd privirii noastre.

Flori de ghiocel
Vând țigănci cu coșu,
Dă-mi de Paști un miel
Alb și un ou roșu.

LUCIAN BLAGA

ÎNVIERE

În azur se simt întoarceri
Vânăt fum de vreascuri ude
S-a întins în tot orașul,
Undeva un zbor s-aude.

Sus cocorii desfășoară
Ieroglife din Egipet
Dacă tâlcul l-am pricepe,
Inima ar da un țipăt.

În copaci, prin vechi coroane
Seve urcă în artere:
S-ar părea că-n țevi de orgă
Suie slavă de-Înviere.

Muguri fragezi sfarmă scoarța
Solzi și platoșe, găoace
Grav, miracolul ne miră,
Cum începe, cum se face.

Fiecare bob înalță
De pe un mormânt o piatră.
Suferința are-un cântec
Și nădejdea are-o vatră.

IISUS-PĂMÂNTUL

"Iisus a fost răstignit și a murit; Iisus ca întrupare omenească murea, dar în clipa morții, sufletul lui se întrupa din nou; pământul, văzduhul, cerul, lumea toată deveneau trupul lui Iisus. În clipa când Iisus murea, lumea de argilă, cu toate ale sale, dobândea un suflet, un suflet divin. Prin această reîntrupare cosmică a sufletului lui Iisus, pământul devenea Iisus-Pământul, văzduhul devenea Iisus-Văzduhul, lumea devenea Iisus-Lumea. Pe boabe de grâu, țăranul vede fața lui Hristos. De când Iisus a murit și a înviat, noi, oamenii, noi toți am trăit, nu simbolic, ci realmente prin sufletul său, care animă fir de nisip și stea, strop de rouă și om. Când umblăm prin țărână sau trecem prin vad, umblăm și trecem prin eucaristie".

(Din volumul "Isvoade" – 1972)

OUĂLE ROȘII

Există numeroase legende cu privire la obiceiul de a înroși ouăle. Cea mai răspândită spune că Maica Domnului (în altă variantă: Maria Magdalena) a pus sub crucea Mântuitorului un coș cu ouă, ca să câștige bunăvoința ostașilor care-L păzeau, iar sângele Acestuia s-a scurs pe ele, înroșindu-le.

Alte legende vorbesc de o minune, menită să-i vindece pe unii (o precupeață, un rabin etc.) de neîncredere în realitatea Învierii: "Când ouăle astea s-ar face din albe roșii, numai atunci aș crede!"... și ouăle s-au roșit pe dată, sub ochii celor neîncrezători.

O legendă ne spune că, după răstignire, în noaptea de sâmbătă spre duminică, Pilat, invitat la un ospăț dat în cinstea lui de mai-marii evreilor, îngândurat și îndurerat, ținea un ou în mână. Tocmai în acel moment, un centurion năvăli în sală, strigând înspăimântat: "Hristos a înviat!". Sceptic, ca orice aristocrat roman care nu mai credea de mult în zei și minuni, Pilat a replicat: "O să învie, când se va înroși oul acesta". Și oul s-a înroșit pe dată. Minunea l-a făcut pe roman să scape oul din mână. De atunci, se zice, a rămas obiceiul ciocnitului ouălor roșii. De fapt, este vorba de substituirea simbolică a sacrificiului.

Pagini realizate de
PETRE BÂNĂ

Artileriştii antiaerieni se instruiesc intens

CU GÂNDUL LA TRAGERILE REALE

Începând cu luna martie a.c., unităţile Statului Major al Forţelor Aeriene au intrat în noul an de instrucţie. În bazele aeriene operaţionalizate, care au în compunere şi subunităţi de artilerie antiaeriană şi radiolocaţie, activitatea de instruire se desfăşoară în ritm intens. Misiunea de bază a divizionului de artilerie antiaeriană dintr-o astfel de structură este de apărare antiaeriană nemijlocită a principalelor elemente din cadrul bazei aeriene. Îndeplinirea misiunilor ce-i revin se bazează pe executarea unui proces de instrucţie bine definit, având ca moment de vârf desfăşurarea tragerilor reale în poligonul Capu Midia.

Locotenent-colonelul Nicolae Ştefănescu a fost numit de curând la comanda divizionului de artilerie antiaeriană din compunerea unei baze aeriene operaţionalizate. Experienţa în domeniu şi rezultatele foarte bune în pregătire obţinute de-a lungul timpului au fost principalele argumente ce l-au propulsat către încadrarea acestei funcţii. Este la începutul unui nou drum în cariera militară, iar premisele sunt bune, întrucât **"colectivul de cadre militare pe care-l am în subordine** – ne mărturisea locotenent-colonelul Nicolae Ştefănescu – **este unit, experimentat, capabil să îndeplinească oricând şi în orice condiţii misiunile stabilite"**. Planul de activităţi din noul an de instrucţie este axat pe executarea tragerilor, la care se adaugă desfăşurarea de aplicaţii şi exerciţii tactice cu bateria. În procesul de instrucţie o atenţie specială se acordă militarilor în termen, întrucât an de an, serie de serie, ei sunt cei care trebuie iniţiaţi în tainele armei. Militarii în termen se prezintă la divizion după patru luni de pregătire în batalionul de instrucţie din cadrul Şcolii de Aplicaţie pentru Artilerie şi Rachete Antiaeriene. Acolo îşi însuşesc primele deprinderi ostăşeşti, dar şi cele de specialitate, de artilerist antiaerian. Aici, la divizion, îşi perfecţionează, îşi îmbogăţesc instruirea de specialitate, iar pe baza aceasta se integrează în echipe de luptă armonios articulate, închegate. Astfel se creează şansele obţinerii unor rezultate bune în poligon. Examenul practic, testul suprem, atât pentru militarii în termen, cât şi pentru cadrele militare, l-a reprezentat şi il va reprezenta, întotdeauna, executarea tragerilor reale în poligonul Capu Midia. An de an, trăgătorii care au reprezentat divizionul de artilerie antiaeriană au obţinut numai calificative de "FOARTE BINE", standard pe care doresc să-l menţină şi pe viitor.

Maiorul Marian Costache, locţiitorul comandantului, îşi desfăşoară activitatea în această unitate din 1988, an în care a absolvit şcoala militară de profil. A parcurs mai multe trepte ierarhice, timp în care a participat la 12 trageri, executate cu toate categoriile de tunuri, obţinând de fiecare dată calificativul "FOARTE BINE". Dintre numeroasele atribuţiuni pe care le are în calitate de locţiitor al comandantului, celei privind planificarea, evidenţa şi controlul pregătirii pentru luptă îi acordă, după cum ne mărturisea, o atenţie specială: "În planul de activităţi pentru noul an de instrucţie, pe lângă instruirea specifică, sunt prevăzute a se desfăşura exerciţii tactice şi aplicaţii cu bateria. Concret, conform unuia din scenariile aplicaţiei, divizionul va părăsi dispozitivul de luptă actual şi se va instala într-o nouă poziţie, urmând a executa misiunile stabilite în planul aplicaţiei". În cadrul pregătirii de comandament, o componentă căreia i se va acorda un timp mai mare va fi cea a organizării unor cursuri de iniţiere în informatică şi cunoaştere a limbii engleze. Însuşirea elementelor de bază în aceste domenii este, de acum, mai mult decât necesară.

În poziţia şcoală de dispunere a tehnicii de luptă, din cadrul divizionului, instruirea militarilor în termen se desfăşoară într-un ritm intens zi de zi. Comenzi şi rapoarte scurte, piese în plină mişcare, apoi trecute în poziţia de luptă, verificări şi reglări ale aparatelor şi mecanismelor, până când dispozitivul de luptă este gata, iată doar câteva din elementele comune ale activităţii de instruire. Toate acestea sub atenta îndrumare a comandanţilor de plutoane şi baterii.

Caporalul Mircea Paraschiv, comandant de tun, este unul din cei mai experimentaţi militari angajaţi din cadrul divizionului. A participat la 12 trageri până în prezent, momentul de vârf reprezentându-l tragerile demonstrative pentru o delegaţie militară internaţională. În opinia sa "este foarte important ca în această perioadă militarii în termen să acumuleze cât mai multe cunoştinţe teoretice, concomitent cu atingerea unui nivel de acurateţe ridicat pentru desfăşurarea manevrelor specifice executării tragerilor. Real, în poligon, rezultatele tragerilor vor fi înregistrate de Complexul de Apreciere şi Măsurare Digitală de tip Oerlikon, relevând, în mod obiectiv, nivelul pe care l-au atins".

Fruntaşul Adrian Mihai, servant 5 la tun, a participat, anul trecut, în octombrie, la trageri în poligonul Capu Midia. A trăit o experienţă extraordinară cu acea ocazie, care, din păcate, anul acesta nu o va mai putea repeta întrucât divizionul este programat să execute trageri în iulie, iar el va încheia serviciul militar în iunie. Totuşi, activitatea din armată i-a insuflat dorinţa de a continua cariera militară, fapt pentru care şi-a propus ca în vară să susţină examenul de admitere la Şcoala de Maiştri Militari şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene.

Locotenent-colonelul Nicolae Ştefănescu

La instrucţie, pe tehnica de luptă

Artileriştii antiaerieni din divizionul comandat de locotenent-colonelul Ştefănescu se pregătesc intens, zi de zi, ceas de ceas, pentru a se prezenta în poligon foarte bine pregătiţi. Proba de foc, aşa cum o denumesc ei, este aşteptată cu nerăbdare şi ambiţie, în cadrul acesteia urmând a fi probat nivelul de pregătire atins, precum şi a fi legitimată calitatea lor de luptători antiaerieni.

Căpitan CRISTIAN PREDA

Fraţi sub arme

Funcţiile de operator şef centru radiotehnic din două baterii ale divizionului sunt încadrate de **maiştrii militari George Mircea Roman** şi **Mihai Roman,** care, aşa cum aţi ghicit, sunt fraţi. Este o situaţie, trebuie să recunoaştem, mai rar întâlnită. George Mircea este fratele cel mare şi a bătut la porţile armatei din fragedă copilărie, când a vrut să urmeze cursurile liceului militar, dar nu a reuşit la examenul de admitere. Patru ani mai târziu, în 1990, a vrut să susţină examenul de admitere la o şcoală de ofiţeri, dar în acel an nu s-au primit candidaţi din mediul civil. Dar nu a renunţat şi, după susţinerea examenului de admitere, a devenit elev al Şcolii de Maiştri Militari şi Subofiţeri pentru Artilerie şi Rachete Antiaeriene. Visul din copilărie i se îndeplinise! Mihai, fratele cel mic, recunoaşte că a ajuns să urmeze cursurile aceleiaşi şcoli militare la insistenţele fratelui său. În şcoala militară au învăţat împreună un an de zile, experienţa lui George Mircea, aflat în anul III, fiindu-i de mare folos lui Mihai, care era boboc în anul I. După absolvire, fiecare şi-a desfăşurat activitatea în mai multe unităţi. George Mircea a ajuns să lucreze în această unitate în 1997, iar în 2000, fără ca unul dintre ei să facă demersuri în acest sens, a fost repartizat aici şi Mihai. Faptul că sunt încadraţi în baterii diferite a creat între ei o concurenţă constructivă, benefică. Cu toate acestea, în tot ceea ce fac se simte legătura lor de sânge, întrucât se completează reciproc, fără prea multe cuvinte. Îşi sar în ajutor unul altuia mai ales când e vorba de întreţinerea tehnicii sau de remedierea unor defecţiuni. Au participat împreună la două trageri reale şi au obţinut, de fiecare dată, calificativul "FOARTE BINE".

George Mircea este căsătorit şi are un băieţel în vârstă de opt ani. Mihai, căsătorit şi el, are o fetiţă în vârstă de trei ani. Mihai are unele neplăceri întrucât, deocamdată, familia lui locuieşte într-o altă garnizoană. Îşi doreşte ca în cel mai scurt timp să rezolve această problemă.

Dacă relatarea despre destinele fraţilor Roman s-ar încheia aici, totul ar arăta ca o poveste cu final fericit sau ca o secvenţă din... emisiunea "Surprize, surprize", dar viaţa, aşa cum ştim şi am simţit-o de nenumărate ori cu toţii, nu este chiar aşa de simplă. Începând cu luna martie, în conformitate cu prevederile Ghidului carierei militare, George Mircea a fost numit într-o altă funcţie, care nu este în statul divizionului. Partea bună este că, totuşi, va rămâne în aceeaşi garnizoană. Practic, se poate spune că vor fi împreună, dar momentele în care lucrau umăr la umăr, rezolvând absolut orice problemă, sunt deja istorie...

În poligonul Capu Midia se va trage cu:

"MISTRAL" ŞI "C.A.-94"

Colonelul Virgil Gherghe, comandantul Complexului Tabără de Instrucţie şi Poligon de Trageri Antiaeriene Capu Midia, a luat parte, recent, la şedinţa finală de planificare a unei acţiuni comune de tragere la care vor participa rachetişti sol-aer din Franţa şi România.

Activitatea va avea loc în perioada 12–22 iunie a.c., în poligonul Capu Midia. Militarii francezi vor întrebuinţa rachete "Mistral", iar cei români – "C.A.-94".

Colonelul Gherghe a participat, de asemenea, la şedinţa de cooperare cu comanda regimentului din care face parte bateria rachetiştilor francezi şi a asistat la trageri reale cu rachete "Mistral" şi "Roland".

Seminar NATO privind apărarea aeriană cu baza la sol

În perioada 31 martie – 11 aprilie a.c., România a găzduit lucrările seminarului multinaţional cu tema "Planificarea apărării aeriene cu mijloace cu baza la sol", organizat de AIRNORTH (Comandamentul Aerian Aliat din Nordul Europei), în cadrul Parteneriatului pentru Pace. Seminarul s-a desfăşurat la Complexul Militar Haiducului şi a reunit 16 ofiţeri străini – experţi în domeniu, din cadrul AIRNORTH (Germania, Norvegia, Olanda, Polonia, Ungaria) şi reprezentanţi ai unor state partenere (Georgia, Irlanda, Lituania, Macedonia, Slovenia, Suedia) – şi 25 de ofiţeri români. Scopul principal al acestei activităţi a constat în familiarizarea militarilor din statele participante la Parteneriatul pentru Pace cu tehnicile şi procedurile de planificare a operaţiilor de apărare aeriană cu mijloace dispuse la sol, precum şi cu conceptele specifice managementului şi coordonării acţiunilor de luptă în spaţiul aerian. Seminarul a avut şi o secţiune practică, în care participanţii au efectuat un exerciţiu pe hartă, desfăşurat după un scenariu operaţional NATO. Exerciţiul a constat în planificarea şi crearea unei structuri multinaţionale GBAD (apărare aeriană cu baza la sol), pentru apărarea unui stat partener, fiind parcurse toate etapele necesare, de la solicitarea forţelor naţiunilor partenere, până la dislocarea acestora în teatrul de operaţii şi organizarea apărării principalelor obiective. Activitatea, în ansamblul ei, a contribuit la instruirea specialiştilor în domeniul apărării aeriene ai Statului Major al Forţelor Aeriene, având aplicabilitate directă în îndeplinirea a două obiective prioritare din cadrul ciclului IV MAP: "Managementul spaţiului aerian şi apărarea aeriană" şi "Interoperabilitatea cu NATO".

Invitaţie la studiu

"SUPREMAŢIA AERIANĂ ŞI STRATEGIA DE SECURITATE"

Generalul de flotilă aeriană dr. Mihail Orzeaţă ne-a lansat o nouă invitaţie la studiu şi meditaţie: cartea sa de eseuri, intitulată **"Cucerirea supremaţiei aeriene şi strategia de securitate"**, apărută recent sub egida Editurii Academiei de Înalte Studii Militare şi premiată de revista **"Gândirea militară românească".**

Lucrarea este, aşa cum ne-a obişnuit prodigiosul autor, un demers temeinic fundamentat, metodic, de înaltă ţinută ştiinţifică şi stilistică, ce-şi propune să demonstreze, pragmatic şi doct, rolul supremaţiei aeriene pe timpul ducerii războiului şi modul cum poate influenţa deznodământul conflictului. De asemenea, autorul se opreşte edificator şi asupra modului în care se poate obţine supremaţia aeriană şi căile de optimizare a acţiunilor şi eforturilor în perspectiva realizării acestui important obiectiv. Iar demonstraţia este convingătoare, pertinentă, incitantă, dovedind cunoaşterea aprofundată, din interior, a problematicii abordate.

Pornind de la date şi evenimente petrecute nu cu mulţi ani în urmă, sintetizându-le şi desprinzând din ele concluzii viabile în timp, autorul ajunge să prospecteze profund şi subtil prezentul şi viitorul, avansând puncte de vedere îndrăzneţe şi propunând soluţii teoretice şi practice interesante privind integrarea câmpului de luptă, modalităţile indirecte de reducere a ciclului conducerii acţiunilor militare întrunite, precum şi o interesantă variantă pentru determinarea capacităţii de luptă a unităţilor militare.

Cartea generalului Orzeaţă se adresează, deopotrivă, comandanţilor de eşaloanele superioare, ofiţerilor de stat major, planificatorilor militari, cadrelor didactice din instituţiile militare de învăţământ, istoricilor, analiştilor politico-militari, iubitorilor de lectură densă, consistentă. Pentru că, în egală măsură, eseurile grupate în volumul **"Cucerirea supremaţiei aeriene şi strategia de securitate"** sunt ştiinţă şi literatură, sociologie şi filozofie, meditaţie şi introspecţie. **(N.R.)**

PENTRU VETERANII DE RĂZBOI

Prima consfătuire din acest an a Biroului Executiv al Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război cu preşedinţii filialelor judeţene şi de sectoare ale Capitalei, la care au participat reprezentanţi ai Preşedinţiei, Guvernului şi conducerii Ministerului Apărării Naţionale, a relevat o serie de probleme importante pentru veteranii de război.

S-a elaborat Metodologia de aplicare a prevederilor legale potrivit cărora cei decoraţi cu ordine şi medalii de război care nu au fost împroprietăriţi cu 500 metri pătraţi pentru loc de casă sau un hectar teren arabil vor primi contravaloarea, din bugetul statului.

Reamintim că în această categorie intră şi veteranii din Forţele Aeriene ce au primit Medalia Virtutea Aeronautică sau Medalia Aeronautică.

Toate distincţiile care presupun acest drept, ca şi altele, sunt menţionate în Legea nr. 44/1994 republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 783/28.X.2002.

Din câte se pare, în cursul anului se vor întreprinde toate măsurile pentru rezolvarea acestei probleme ce trenează de nouă ani.

Toţi cei ce nu şi-au exprimat, în scris, la filialele de care aparţin, opţiunea pentru obţinerea contravalorii, trebuie s-o facă în cel mai scurt timp. Abia 32 la sută din cei ce aveau dreptul să primească pământ au beneficiat de terenul respectiv.

Preşedintele A.N.V.R., domnul general (r) Marin Badea Dragnea, care a întreprins, personal, mai multe intervenţii la şeful statului, la premier, la Senat, la ministrul sănătăţii şi familiei, la preşedintele Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate, a arătat că va fi rezolvată şi problema distribuirii medicamentelor gratuite şi compensate.

Va fi soluţionată şi o chestiune aflată de mai multă vreme în litigiu: transportul gratuit al veteranilor cu foi de drum pe cursele auto. Unii agenţi transportatori refuză să recunoască valabilitatea acestora în alte judeţe decât cele în care domiciliază beneficiarul şi-i dau jos pe veterani, mai ales dacă în zona respectivă se poate călători şi cu trenul.

Sub egida Ministerului Apărării Naţionale, în mai multe garnizoane, în incinta unităţilor militare, a spitalelor dezafectate, vor fi organizate cămine-internat pentru cadre militare în rezervă sau retragere şi veterani de război părăsiţi care nu mai au nici un sprijin.

O acţiune onorifică, demnă de semnalat: în mai multe localităţi, consiliile locale au hotărât să-i declare pe cei mai distinşi veterani "cetăţeni de onoare".

PETRE BÂNĂ

Evaluarea interoperabilităţii

În prima decadă a lunii aprilie, o comisie de evaluare din Statul Major General, condusă de **colonelul dr. Mircea-Ovidiu Mândru, şeful Subcomitetului de coordonare a reformei şi integrare în NATO,** a efectuat un control la Statul Major al Forţelor Aeriene pentru a stabili stadiul realizării interoperabilităţii cu structurile Alianţei Nord-Atlantice.

Elementele analizate de comisie au cuprins, în principal, stadiul implementării obiectivelor şi subobiectivelor specifice domeniilor prioritare din Planul Naţional de Aderare (PNA), evaluarea stadiului implementării obiectivelor de parteneriat şi a evaluării standardelor militare operaţionale şi administrative, aflate în responsabilitatea Statului Major al Forţelor Aeriene. Mai concret, au fost verificate toate planurile de implementare ale obiectivelor de parteneriat, programele de elaborare a standardelor, concepţia şi funcţionarea fluxului informaţional pentru monitorizarea procesului de reformă şi integrare. De asemenea, s-au purtat dialoguri cu responsabilii de obiective din PNA şi de parteneriat, aflate în responsabilitatea Statului Major al Forţelor Aeriene, în urma cărora s-au identificat eventualele probleme apărute şi modalităţile de rezolvare a lor. Totodată, comisia a făcut o analiză a cerinţelor şi a stadiului obiectivelor de parteneriat în perspectiva transformării acestora, respectiv a acceptării sau neacceptării lor ca Propuneri ale Forţei (Force Proposals).

În urma controlului s-a întocmit un plan de măsuri pentru sprijinirea Statului Major al Forţelor Aeriene în îndeplinirea obiectivelor de integrare asumate în anul 2003.

Locotenent-comandor VIOREL PANĂ

Managementul traficului aerian

La începutul lunii aprilie, Comandamentul Operaţional Aerian Principal a fost gazda unei activităţi în domeniul managementului traficului aerian, la care a participat şi o delegaţie elenă.

Pe parcursul celor două zile, cât a durat activitatea, s-au abordat, printre altele, probleme specifice managementului traficului aerian, proceduri de colaborare privind coordonarea zborurilor aeronavelor aparţinând Forţelor Aeriene în raport cu traficul aerian civil, modalităţi de implementare a conceptului de utilizare flexibilă a spaţiului aerian.

Din delegaţia elenă, participantă la schimbul de experienţă, au făcut parte **locotenent-colonelul Ilias Protopappas** şi **maiorul Leonidas Mpistogiannakis**.

Comandorul Sorin Cernev, şeful delegaţiei române, a apreciat că "prin tematica abordată, activitatea s-a constituit într-un util schimb de experienţă în domeniul managementului traficului aerian". **(C.P.)**

Teză de doctorat cu final... fericit

Vineri, 11 aprilie 2003, într-unul din amfiteatrele Academiei de Înalte Studii Militare, a avut loc şedinţa de susţinere publică a tezei de doctorat de către colonelul Silviu Popescu, şef de secţie în Statul Major al Forţelor Aeriene. Ofiţerul doctorand a prezentat lucrarea cu tema **"Protecţia genistică – element de bază pentru asigurarea acţiunilor militare ale Forţelor Aeriene în războiul modern"**.

Conducătorul activităţii ştiinţifice desfăşurate de colonelul Popescu în vederea obţinerii titlului de doctor în domeniu a fost generalul de brigadă (r) prof. universitar dr. Petre Grecu.

Autorul ne-a mărturisit că demersul său, punctele de vedere exprimate au menirea de a evidenţia şi reflecta dimensiunea, exigenţele şi condiţionările unei conduceri moderne a protecţiei genistice la nivelul Forţelor Aeriene, la pace, criză şi război.

De asemenea, având în vedere perspectiva integrării României în NATO, colonelul Popescu a analizat modalităţi de realizare a interoperabilităţii cu structurile de geniu din Forţele Aeriene ale României cu cele similare din armatele aparţinând deja Alianţei Nord-Atlantice şi a avansat idei privind domeniile prioritare care trebuie abordate în acest sens.

Membrii comisiei au apreciat că teza de doctorat elaborată de colonelul Popescu are o valoare ştiinţifică ridicată, prezintă probleme de actualitate în domeniu, abordează aspecte originale, moderne, într-un mod documentat, realist, bine sintetizat.

În cadrul şedinţei de susţinere publică a tezei de doctorat au avut intervenţii generalul-locotenent (r) dr. Mihai Iliescu şi generalul-locotenent dr. Ion Magdalena. Vorbitorii au apreciat lucrarea ca fiind una cu o temă importantă, actuală, cu un suport teoretic solid şi o perspectivă practică indubitabilă.

În final, comisia a hotărât să-i acorde colonelului Silviu Popescu titlul de doctor în ştiinţe militare.

Îl felicităm şi noi şi îi dorim să aibă parte, în continuare, de multe asemenea importante succese!

DUMITRU AMARIEI

PIONIERAT MONDIAL

Se împlinesc în această lună 75 de ani de la celebrul zbor al căpitanului GHEORGHE BĂNCIULESCU, primul pilot din lume care a zburat cu proteze la ambele picioare.

În primul război mondial, ca tânăr ofiţer şi comandant, s-a distins în lupte. I se întrezărea o frumoasă carieră în arma infanterie. În pofida împotrivirii tatălui său, şi el ofiţer, el s-a dedicat însă aviaţiei. Pasionat şi dotat pentru zbor, a devenit, în scurt timp, un foarte bun instructor de zbor şi pilot de încercare. A recepţionat, la Paris, zeci de avioane Potez-15, cu care a fost dotată aviaţia română. Piloţii şi specialiştii francezi erau fascinaţi de zborurile lui.

Pe 12 septembrie 1926, în timpul unui raid, Paris–Bucureşti, ce se voia o performanţă în depăşirea recordului mondial de viteză pe mari distanţe, avionul Potez-25, pe care îl pilota, şi care îi fusese făcut cadou de guvernul francez, surprins deasupra munţilor Cehoslovaciei de condiţii meteorologice complet nefavorabile, s-a prăbuşit, izbindu-se violent de o cotă. Mecanicul de bord a murit, iar lui Băncilescu i-au fost amputate ambele picioare de la genunchi în jos.

Cu voinţă şi dârzenie de fier, el a învăţat mai întâi să meargă sprijinit de baston, apoi să conducă maşina. La Paris, întâlnindu-se cu Traian Vuia şi Henri Coandă, aceştia l-au încurajat în demersul său de a pilota din nou. Marele Nicolae Iorga, de asemenea.

Întors în ţară, şi-a reluat, zi de zi, antrenamentele.

Pe 10 aprilie 1928 a primit aprobarea de zbor. Şi de la această dată, intra în istorie. Presa a înregistrat evenimentul. Din ţară şi de peste hotare, uimirea şi laudele nu mai conteneau. Preşedintele Franţei l-a decorat cu "Legiunea de Onoare" în grad de cavaler.

Atras de vraja marilor raiduri, a întreprins o serie de asemenea expediţii aeriene în mari oraşe şi capitale europene, apoi în Orientul Apropiat. Între timp a câştigat, în competiţie cu aşi ai aviaţiei mondiale, o seamă de concursuri. La Washington a impresionat asistenţa evoluând într-un zbor acrobatic fără egal cu un avion pe care îl văzuse pentru prima dată.

Dar soarta, foarte crudă cu el, l-a răpus.

La 12 aprilie 1935, în aceeaşi lună în care a început să zboare cu picioarele amputate, după numai şapte ani, a murit la Cairo, datorită unei boli tropicale contractate într-un raid nu mai puţin celebru în care survolase şi aterizase în multe ţări africane ca Libia, Sudan, Ciad, Congo ş.a.

Gloria sa a rămas, însă, nepieritoare.

PETRE BÂNĂ

PILOT ÎN DOUĂ MILENII

Totdeauna, alegerea profesiei rămâne o încercare grea. Iscată din pasiune şi hrănită cu voinţă, profesia de pilot militar mai este încă o alegere specială.

Profesia de pilot este o chestiune de adâncă şi, în acelaşi timp, înaltă conştiinţă. Conştiinţa lucrului făcut cu desăvârşită răspundere, cu toată puterea minţii, fără jumătăţi de măsură. Conştiinţa lucrului făcut până la capăt, a împlinirii simple a unei rânduieli omeneşti care îţi impune, indirect şi ascuns, parcă venit de undeva din adâncul tău de om, pe făgaşul împlinirii de sine, **să trăieşti pentru ceilalţi**. Pentru mulţi oameni care nu totdeauna se văd, dar tu îi ştii şi îi simţi pe undeva, în umbra ta, lăsată pe o geană de nor într-un zbor uitat. Ori pentru sufletul **acela** pereche care în atâtea zboruri şi-a ostoit aşteptarea în dosul perdelei din fereastra casei. Tăcut. Răbdător şi statornic.

L-39, una din aeronavele preferate de comandorul Ion Lazăr

Câmpul de zbor de la Strejnic, margine de Ploieşti şi început de câmpie, pare să fi fost hărăzit cândva ca născător de pasiuni calde lângă inima cerului, loc şi punte către profesia de pilot sub cerul patriei. Mulţi oameni care s-au desprins pentru prima dată de "preazilnicul pământ" la Strejnic, au devenit peste ani piloţi desăvârşiţi şi deopotrivă instructori de zbor de excepţie.

Am avut şansa şi bucuria să cunosc pe câţiva dintre ei. Să zbor cu ei "în tandem" sau "cot la cot", să învăţ de la ei ceea ce eu şi alţii ca mine facem astăzi: zburăm.

Comandorul Ion Lazăr, născut la Drăgăneşti de Prahova, a fost unul din instructorii mei. Venit sub culorile Aviaţiei Militare direct de pe câmpul de zbor de la Strejnic, avea să devină peste ani unul din oamenii care, cu fiecare zbor de la Strejnic, cu fiecare aterizare pe aerodromul de acasă, cu fiecare vorbă domoală rostită încet, aproape în şoaptă, a pus câte o piatră la temelia lumii... A cultivat ideea de zbor şi zborul ca profesie. A şlefuit piatră din cariere vii şi a adus aproape de mintea umană visul ancestral de a zbura. A zăbovit câte puţin cu fiecare, a înţeles şi a preţuit, a respectat şi a avut răbdarea osânditului sub picătura chinezească, lăsând pe fiecare să se arate, să fie el însuşi, dar mai ales să devină pilot în bunul înţeles al cuvântului: comandorul Ion Lazăr a fost o viaţă instructor de zbor.

Şapte tipuri de aeronave, peste 2.500 de ore de zbor din care 1.500 ca instructor de zbor, peste 1.000 de zboruri acrobatice..., zestre de pilot şi titlu de glorie. Pentru că, orice s-ar spune, zborul rămâne gloria pilotului.

Pilotul Ion Lazăr a lăsat în urmă pista de la Boboc, hangarele, oamenii şi avioanele şi s-a retras. A mers încet, legănat, mai privind o dată în urmă, nu resemnat, dar melancolic, aşa cum şade bine pilotului. O viaţă de om pe aerodrom – nu-i puţin lucru. Este o istorie. Un leac pentru suflet împrăştiat în mii de picături şi prelins în tot atâtea inimi care vor rămâne pe cerul acestei ţări. Care vor străjui liniştea celorlalţi. Care nu vor uita să povestească. Şi care vor avea ce să spună.

Nu-i mare distanţa între două meridiane. Şi nici paralelele nu despart imensităţi. Iar între două emisfere, doar gândul zborului înfioară.

Zborul la sud de Ecuator, vreme de mai bine de doi ani de zile, avea să însemne consacrarea pentru comandorul Ion Lazăr. Avea să-i aducă în buzunarul de la piept, în stânga, un brevet de instructor de zbor şi o experienţă unică în felul ei: a învăţat să zboare piloţi africani. I-a luat de mână, i-a urcat în avion şi apoi pe cerul de deasupra ţărmului de vest al Atlanticului. Deasupra afluenţilor fluviului Congo. Pe cerul lor. În ţara lor. I-a adus acasă binişor, deprinzându-i să facă singuri această ispravă. Învăţându-i s-o facă bine. Lăsându-i să-şi rânduiască devenirea sprijiniţi pe valorile lor, cu puterea şi mintea cu care au fost hărăziţi.

Nu-şi aminteşte să fi fost greu. Nu ştie să-i fi fost teamă. Nu limbile vorbite oriunde sub soare rămân piedica în comunicare. Nu clima ecuatorială omoară dorul de casă. Primează valoarea umană. Iar limbajul zborului pare să zacă în orice om. Rememorează concluziv: "Noi, românii, suntem extrem de talentaţi pentru profesia de pilot. Puţine popoare au în gena lor culoarea zborului..."

Dacă pentru pilotul şi instructorul de zbor devenirea a însemnat "firescul" profesiei, pentru cea de comandant este greu de apreciat. Iar aprecierile, uneori, sunt păguboase.

Niciodată comandorul Ion Lazăr nu a putut să ştie exact. După 20 de ani petrecuţi în cabina a doua a avioanelor de şcoală de la Boboc, instruind generaţii de piloţi greu de ţinut minte pentru ceasul bilanţului, fără să poată şti exact dacă instructorul a ajutat comandantul sau invers, muncind o bună bucată de vreme în calitate de comandant a trei unităţi cu profil de zbor şi instruire, ostaşul Ion Lazăr, într-o margine de februarie, a depus armele şi a plecat. S-a retras fără trâmbiţe şi surle, demn şi parcă mulţumit, cu zâmbetul lui, numai al lui, prins în colţul buzelor, cu gândul cald că viaţa trăită sub zodia zborului a fost ocrotită de providenţă: nu a avut în zbor nici un caz specific dramatic. Se reîntoarce, de bună voie, în lumea celor cu pământul sub picioare, lăsând largheţea cerului şi treburile lui pe umerii celor la a căror formare parcă ar mai fi avut ceva de spus şi, mai ales, de făcut.

Fără intenţie, ca într-un intreviu neterminat, îl întreb: "De ce nu aţi mai rămas?!"

Continuă să povestească. Pare că nu-i atent. "Eu am avut şansa celui care zboară. Zborul m-a ales. Fără el, m-aş fi simţit inutil... "

Căpitan-comandor
DUMITRU BERBUNSCHI

Fotbal

STEAUA – LA VICTORIA CU NUMĂRUL 900!

La Bacău, în cadrul etapei a 21-a a campionatului naţional de fotbal, STEAUA a învins cu scorul de 1–0, obţinând, astfel, victoria cu numărul 900 în Divizia A a Ţării! O cifră impresionantă, la care se adaugă alte câteva, nu mai puţin interesante: elevii lui Victor Piţurcă sunt neînvinşi în campionat de cinci luni, adică din 16 noiembrie 2002 (0–2 cu UTA), în cele nouă etape scurse de atunci roş-albaştrii câştigând de şapte ori şi remizând de două ori; ei au cucerit 23 de puncte din 27 posibile, reducând diferenţa faţă de liderul RAPID de la 14 la 8 puncte!

Revenind la partida de la Bacău, a treia victorie în deplasare din actualul retur de campionat, vom remarca din nou dăruirea jucătorilor noştri pentru izbândă, pragmatismul în abordarea fazelor "fierbinţi", insistenţa, bazată preponderent pe tehnicitate, în momentele de finalizare. Şi de această dată, echipa s-a aşezat bine în teren, mijlocul a construit laborios, apărarea a fost mai mereu la post, iar atacanţii au combinat cu abilitate, în viteză, derutant. Aşa s-a şi născut unicul gol al meciului: avansare în atac Florentin Dumitru, centrare perfectă, peste fundaşii adverşi, tâşnire inspirată a lui Trică şi finalizare spectaculoasă, fără replică. Din păcate, celelalte ocazii de gol au fost irosite copilăreşte fie de Aliuţă, fie de Claudiu Răducanu, fie de Boştină – pripiţi, imprecişi în şut.

Cu această nouă victorie, STEAUA îşi păstrează locul secund în clasament, dar, prin victoria RAPIDULUI asupra lui DINAMO, diferenţa se conservă la 8 puncte, îndepărtând întrucâtva tentativa roş-albaştrilor de a ataca direct, "la baionetă", locul întâi şi titlul de campioni. Însă mai sunt încă nouă etape şi se pot întâmpla foarte multe lucruri atunci când e vorba de balonul rotund. În etapa următoare, STEAUA va evolua tot în deplasare, la Piatra Neamţ, cu CEAHLĂUL, ca apoi să întâlnească, pe stadionului din Ghencea, pe FC ARGEŞ din Piteşti. În mod normal, din cele două partide steliştii ar trebui să obţină maximum de puncte. Mult succes! Apoi, vom mai vedea...

NICOLAE RĂDULESCU

Sfârşitul Staţiei Spaţiale Internaţionale?

Dezintegrarea, la 1 februarie 2003, a navetei spaţiale Columbia, la 63 de kilometri deasupra Texasului, a însemnat mai mult decât o tragedie americană. Imediat după producerea catastrofei, Sean O'Keefe, administratorul NASA, a anunţat că lansările navetelor americane vor fi reluate numai după identificarea cauzelor accidentului şi luarea măsurilor necesare pentru prevenirea unor asemenea evenimente pe viitor. Aşadar, până când americanii se vor întoarce în spaţiu, Federaţia Rusă rămâne singura speranţă pentru supravieţuirea Staţiei Spaţiale Internaţionale. La numai o zi după consumarea tragediei care a aruncat într-un con de umbră programul spaţial american, ruşii au lansat racheta Progress M-47 de pe cosmodromul Baikonur, din Kazahstan, cu un transport de hrană şi echipamente pentru astronauţii de pe Staţia Spaţială Internaţională. Cu această ocazie, Viaceslav Mihailicenko, purtătorul de cuvânt al Agenţiei Aerospaţiale Ruse, avertiza că navetele Progress nu vor putea să asigură derularea programului spaţial internaţional, datorită capacităţii insuficiente de transport a acestora. Pentru asigurarea resurselor necesare continuării activităţii pe staţia internaţională, Federaţia Rusă va trebui să trimită în spaţiu opt rachete Progress şi alte trei navete Soyuz. Cheltuielile foarte mari pe care le presupune acest demers pun însă sub semnul întrebării viitorul Staţiei Spaţiale Internaţionale. Lucru îngrijorător, cu atât mai mult cu cât principalul scop al programului spaţial nu constă în cucerirea Cosmosului, ci în conducerea unor experimente ştiinţifice importante.

Va fi suficientă experienţa acumulată de astronauţii ruşi în programul staţiei orbitale MIR pentru depăşirea actualei crize?

Redacţia "CER SENIN"
Şoseaua Bucureşti-Ploieşti, km. 10,5, sector 1, Bucureşti
Telefon/Fax: **021/231. 53. 82**
E-m@il: **cersenin@roaf.ro**
ISSN 1582-6317. B 222.03; C 1011.00

REDACTOR -ŞEF:
DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACŢIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU

TIP~RIT LA
C.C.A. INTACT S.A.